Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Perşembe, 05 Mayıs 2011 14:48 -

BEDİÜZZAMAN VE RİSALE-İ NURLA İLGİLİ ANILAR

1951 yılı yaz aylarının bir gününde babam:(A. Fehmi Bilgin) Başöğretmen Abdulkadir bey'e git bir, iki kitap verecek al gel dedi.

Ben de Yeniyol ilkokulu (ki o yıllarda Adıyaman'da tek bir ilkokul vardı. Şimdiki Cumhuriyet ilköğretim okulu) Başöğretmen'i Abdulkadir Erkmen beyin evine giderek babamın selamı var kitap verecekmişsiniz dedim. O da biri Osmanlıca yazılmış kalınca ciltli teksir sayfalarından oluşan bir kitap diğeri ise Eşref Edip beyin BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ adlı kitaplardı. Aldım ve babama getirdim. BEDİÜZZAMAN SAİD NURSİ adlı kitabı zevkle okudum. Bir defa okumakla yetinmeyip sınıf arkadaşlarımla birlikte büyük bir mütefekkir ve dava adamının hayat hikayesini zevkle ve heyecan duyarak birkaç defa okuduk… Babamın nereden temin ettiğini bilemiyorum ama gün geçtikçe evimizde Mektubat'tan, Lem'alar'dan, Sözlerden ve diğer Risale-i Nur külliyatından teksir sayfalarından oluşan küçük broşürler halinde kitapçıklardan çoğaldığını gördüm. Risalelerin ve ilgili mektupların postadan ziyade nur talebelerinin elden Anadolu'ya dağıttıklarını tahmin ediyorum. Gün geçtikçe risalelerin merak saikiyle okunduğunu birçok esnaf ve memurlardan kimselerin birlik ve beraberlik oluşturduklarını başka bir ifade ile nur talebelerinin çoğaldığını müşahade ediyordum. Gerçektende o yıllarda en çok ihtiyaç duyulan husus iman konusu idi Müslüman bir toplum olmamıza rağmen dinin özünden uzaklaşmış olmamız, gençliğin önemli bir çoğunluğunun dini bilgilerden yoksun olduğu dolayısıyla iman zafiyeti ile karşı karşıya kaldığımız görülmekteydi.

İşte Risale-i Nur bu boşluğu doldurmak azmiyle toplumun imdadına yetişmişti. Bütün dikkatleri iman ve İslam üzerine çekmeye çalışan bir kurtuluş reçetesi oldu. Anadolu'nun ufkunda parlayan bu nurdan Adıyamanımız'da nasibini alıyordu. Günden güne çoğalan nur talebeleri Risale-i Nuru okumak suretiyle o iman menbanından nasibini almaya çalışıyordu. Bunun için de bir nur medresesine ihtiyaç vardı. Allah kendisinden razı olsun, Dursun Kutlu ağabeyimiz ayrancı pazarındaki evin bir odasını kapısını sokağa

açmak suretiyle medrese olarak tahsis etti. Artık kendilerini nur talebesi olarak tanımlayan genç ihtiyar birçok kişi geceleri burada toplanarak Risale-i Nuru ihlasla ve dikkatle okuyor, dini hayatlarını daha ciddi ve anlamlı hale getirmenin gayreti içerisine giriyorlardı. Rahmetli babam dini kültürü olan bir kişiliğe sahipti. Genelde medresede Risale-i Nuru kendisi okur ve gerekli açıklamalarda bulunurlardı. Dinleyenler bu açıklamalardan mutlu olurlardı. O yıllarda bizlerde lisede okuyan gençler olarak hafta sonlarında medreseye gider, okunanları ve açıklamaları pür dikkat dinlerdik. Risale-i Nuru açıklayanlardan bir diğeri de rahmetli Abdulkadir Kayır ağabeyimizdi. Risale-i Nuru büyük bir coşku ile dinleyen gözyaşlarıyla duygulanan birçok kimseler medresenin müdavimleri vardı. İsimleri hatırımda kalanlardan Emin Akbaş, Hacı Pektaş, Mehmet Binici ve birçoklarını burada rahmetle anıyorum hayatta olanlara hayırlı ömürler diliyorum.

Üstad Bediüzzaman Said Nursi hazretleri bütün ömrünü toplumun iman zafiyetinden dolayı fedakarlık örneği göstererek yazdığı risaleler ve yetiştirdiği talebelerle büyük bir mücadeleye talip olmuş imansızlık felaketini önlemeyi azmetmiştir. O malum yıllarda bu mücadelenin önüne geçilmesi uğruna birçok anlamsız yasakların olduğuna şahit oluyorduk. Risalelerin muhtevası imanı hakikatler ve konuların Kur-an ve Hadis ışığında topluma yansıtılmak istenmesinden başka hiçbir amacı taşımadığı ayan beyan ortadaydı. Kimler nerede toplanıyor ne okuyorlar, ne yapıyorlar doğrultu sunda takipler aramalar hatta nezaretler… şayan-ı dikkattir ki bütün bunlara rağmen nur talebeleri inandıkları dava uğrunda daha da birbirleri ile kenetleniyorlardı. Zaman zaman bu ulvi davayla ilgili hususlar mahkemelere intikal ediyor. Fakat sonuçta hiçbir suç unsuru olmadığı anlaşılıyordu. Buna rağmen bu mücadeleden kuşku duyan bazı çevreler sözde entellektüel sayılan malum kimseler Risale-i Nurun anlatmak istediğini anlamıyorlar veya anlamak istemiyorlardı.

Bediüzzaman Sait Nursi hazretlerini ziyaretinizi anlatır mısınız?

Sene 1957 lise ikinci sınıfta idim.Babam; Bediüzzamanı ziyarete beraber gideceğimizi söyleyince sevindim. Hatırladığım kadarıyla önce Adana'ya oradan da Isparta'ya gittik. Elimizdeki adresle Hasan Efendi diye biriyle tanıştık. Babam kendini tanıtarak üstadı ziyaret etmek üzere Adıyaman'dan geldik, dedi. Fakat o zat "Boşuna gelmişsiniz Bediüzzamanı ziyaret etmeniz mümkün değil çünkü hem kendisi rahatsız hem de ikamet ettiği ev emniyetin kontrolü altında kimlerin gelip gittiği tespit ediliyor zor durumda kalabilirsiniz". Babam ısrarla ziyaret amacıyla uzak yerden geldik muhtemel riske katlanacağımızı ve bu durumda yardımcı olmasını ısrar etti. O da "Günah benden gitti gelin size evi göstereyim" dedi. Birkaç yüz metre yürüdükten sonra, yüz metre kala eliyle işaret ederek şu ilerideki sokağa gireceksiniz …. nolu evde dedi ve vedalaşarak ayrıldık.

Tarif edilen eve vardık ve kapıyı çaldık. 25-30 yaşlarında genç bir adam kapıyı açtı. Babam " Biz Adıyaman'dan üstadı ziyaret etmek amacı ile geldik" dedi. Genç adam ise " Bugün mümkün değil üstad rahatsız kimseyi kabul etmiyor" dedi. Babam yine uzaktan bu amaçla geldiğimizi ziyaretimizin kısa süreceğini fazla rahatsız etmeyeceğimizi, söyledi ise de isteğimizi kabul etmedi. Babam " O zaman kendilerine Adıyaman'dan Abdurahman Fehmi Bilgin'in ziyaretine geldiğini haber verin ve cevabını bekliyorum" dedi. Genç adam, ikna olarak kapıyı kapattı.10-15 dakika bekledikten sonra tekrar geldi ve bize "buyurun ziyaret edebileceksiniz" dedi. Kapıdan geniş avlulu eve girdik. Sağda bulunan açık merdivenlerden ikinci kata çıktık. Solda bulunan bir odaya bizi aldılar. Odaya girdiğimizde birkaç kişinin odada bulunduğunu hummalı bir çalışma içerisinde bulunduklarını gördüm. Daha sonra öğrendiğim kadarıyla o kişiler üstadın yanından ayrılmayan risaleleri yayan, teksir eden ve yurdun dört bir tarafına gönderen Risale-i Nur talebeleriydi.

Kısa bir süre o odada kaldıktan sonra üstadın bizi istediğini söyleyince üstadın bulunduğu karşı odaya yöneldik. Odaya girdiğimizde sağda karyolada yattığını, ancak bizi görünce doğrularak "hoş geldiniz" dedi. Babam elini öptü o da ona sarıldı ve " Fehmi bak yazdığın şiir çok hoşuma gitti. Bak yanımda bulunduruyorum. Seni bütün nur talebeleri adına kabul ediyorum" dedi. Akabinde bende elini öptüm. " Seni de liseli nur talebeleri adına kabul ediyorum" dedi. Bir süre yanında oturduk babamla kısa da olsa sohbet ettiler ve huzurundan ayrıldık.

İsparta'dan Konya'ya geldik orada da Bediüzzamanın kardeşi Alim bir zat olan Abdülcelil Efendiyi ziyaret ettik.

İşte böyle kutlu bir seyahat sona ermiş oldu.

M.ŞEMSETTİN BİLGİN

EY RİSALE-İ NUR

Senden doluyor vicdanlara hep hazz-ı sürur
Senden doğuyor kalplere her mânay-ı huzur
Misbahı müeyyed kıldı seni zat-ı şekûr

Nuru-ı ezelin mişkatısın ey risale-i nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur

Bu asırda ümmet'e bir ihsan-ı hudasın
Sen bu hüviyetle evet mahz-ı hudasın
Hak yolda daim ve dalaletden de cüdasın

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur

Mizabısın pürnur inna a'teyna mağzının
Hem dahi miftah-ı inna fetehna remzinin
Veddühasısın gümansız nübuvvet şemsisin

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-ı Nur

Dense sezadır ki sana mir'at-i hakaik
Vechinde celi nice bin hikmet-i dekaik
Rüşt menba-ı nutkunda ki manay-ı rekaik

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur

Ey dürre-i kenz-i kemal ru'yunda safa var
Ey şule-i nuru cemal sadrında şifa var
Elbetteki fasık'a berkinde cefa var

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur

Şehbân aşarak seb-ı semavatı gezersin
Bu kevn-i mekan olan nice esrarı süzersin
Şakirtlerini dönerek irfanla bezersen

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur
Sihr iptaline Lem-ı âsa sende göründü

Hem nefes-ı feyz-ı Mesiha sende göründü
Bir cilve-i hulku azime sende göründü
Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur
Cümle-i âyât-ı Güzin meal olmuş sana
Anın çün ehl-i İslam ahlaf olmuş sana
Lutfu Rabbani hoşca hal olmuş sana

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur

Revnak-ı hüsnün Füruğ-ı arşı âlâdan mıdır
Bu tecelli sana seyr-i senadan mıdır
Füyuzun yoksa ol sırr-ı ev ednadan mıdır

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur

Ya rab bu hakir Fehmi'yi hem bezm-ı visal et
Nur zümresinde koy da anı hüsnü hisal et
Cümlemizi ol hazreti Üstaze Bilal et

Nur-ı ezelin mişkatısın Ey Risale-i Nur
Burc-ı ebedin mirsadısın Ey Risale-i Nur.

ABDURRAHMAN FEHMİ BİLGİN